

Sygn. akt: I C 369/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Gałuszka
Protokolant:	sekretarz sądowy Monika Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2019 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.**

przeciwko **M. Ł.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. na rzecz pozwanej M. Ł. kwotę 1.817,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia:

Sygn. akt I C 369/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 czerwca 2019 r.

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. w pozwie skierowanym przeciwko M. Ł. domagał się zasądzenia kwoty 5.466,18 zł. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenia zwrotu kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, jak również kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu klauzulowym.

W uzasadnieniu wskazano, że(...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., którego organem do reprezentacji jest (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w K., nabył na podstawie umowy cesji z dnia 04.04.2018 r. zawartej z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą przeciwko dłużnikowi. Pozwana była z (...) Sp. z o.o. związana umową kredytu gotówkowego/pożyczki gotówkowej o nr (...) z dnia 05.10.2017 r. Mimo upływu terminu spłaty pozwana nie wywiązała się z przejętych na siebie na mocy umowy zobowiązań i nie spłacała w terminie umówionych rat kredytu. Umowa została wobec powyższego wypowiedziana,

powód jako datę wymagalności roszczenia wskazał dzień 04 grudnia 2017 r. Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r. pozwana została poinformowana o przeniesieniu wierzytelności na stronę powodową. Całkowite zadłużenie wynosi 5.466,18 zł. – 5.000,00 zł. należności głównej, kwota 278,08 zł. należności odsetek umownych liczonych przez powoda od dnia następnego po dacie cesji, tj. 04.04.2018 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu od kwoty należności głównej, 188,10 zł. odsetek umownych i karnych naliczonych do dnia 05 marca 2018 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16.11.2018r., sygn. akt I Nc 1564/18 Sąd Rejonowy w Krośnie zasądził dochodzoną od pozwanej kwotę wraz z kosztami postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty M. Ł. wniosła o oddalenie powództwa oraz domagała się zwrotu kosztów procesu, zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz o zwrotu opłaty skarbowej za pełnomocnictwo w wysokości 34,00 zł.

Pozwana przeciwko dochodzonemu roszczeniu wniosła szereg zarzutów, w szczególności wskazała na brak po stronie powodowej legitymacji procesowej – w jej ocenie powód nie wykazał swojego następstwa prawnego w stosunku do rzekomego pożyczkodawcy czy to w drodze uniwersalnej czy w drodze singularnej, w szczególności przedłożył bliżej nieokreślony projekt dokumentu tj. załącznik nr 1. Zakwestionowała także wyciąg z listy dłużników – jej zdaniem jest to stworzona w edytorze tekstu tabela, która nie posiada podpisów stron umowy cesji, nie wynika z niej, aby był to załącznik do umowy cesji. Pozwana zakwestionowała także dane umieszczone w tabelkach jako nie korespondujące z wysokością jej zadłużenia. Podniosła także, że nie otrzymała zawiadomienia o przelewie wierzytelności – strona powodowa nie przedstawiła dowodu nadania takiego pisma ani doręczenia go pozwanej.

Pozwana zakwestionowała także samą okoliczność zawarcia rzekomej umowy pożyczki z pierwotnym wierzycielem, powód nie przedstawił podpisanej i akceptowanej przez pozwaną umowy pożyczki, a jedynie niepodpisane przez nikogo wydruki projektów umowy ramowej i umowy pożyczki, nie przedłożył także wniosku o udzielenie pożyczki. Umowa zgodnie z ustawą o kredycie konsumenckim winna zostać zawarta w formie pisemnej. Powód nie przedstawił także dowodu przekazania pozwanej kwoty pożyczki, wątpliwość budzi także wysokość roszczenia dochodzonego pozwem, wysokość prowizji – pozwana powołała się na przepisy kodeksu cywilnego dotyczące niedozwolonych klauzul umownych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

Podstawą roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu przez stronę powodową była ramowa umowa pożyczki na (...) sporządzona w dniu 05.10.2017r. w której jako strony wpisano (...) Sp. z o.o. oraz pozwaną M. Ł. (k. 21-27).

Przedmiotem ramowej umowy pożyczki było określenie zasad, na jakich pożyczkodawca oraz pożyczkobiorca zawierać mieli umowy pożyczki. Pożyczkę uważano za udzieloną w momencie zaksięgowania przelewu na rachunku pożyczkobiorcy lub dokonania przez pożyczkobiorcę spłaty zobowiązania finansowego pożyczkobiorcy określonego w umowie pożyczki refinansowej. Umowa miała zostać zawarta w drodze elektronicznej na odległość, przed jej udzieleniem pożyczkobiorca miał wykonać szereg czynności, przede wszystkim, zarejestrować się na stronie internetowej – wykonać przelew z opłatą za rozpatrzenie wniosku o rejestrację (pożyczkobiorcą otrzymywał unikalny kod), otworzyć konto użytkownika, złożyć wniosek o udzielenie pożyczki – wskazując wysokość pożyczki oraz termin spłaty. Po zaakceptowaniu przez pożyczkodawcę poprawnego wniosku pożyczkobiorcy o pierwszą pożyczkę pożyczkobiorca miał udostępnić pożyczkobiorcy na trwałym nośniku ramową umowę pożyczki, formularz informacyjny, potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki oraz formularz odstąpienia (w formie plików (...) umożliwiających zapisanie ich na komputerze). W myśl postanowień ramowej umowy pożyczki pożyczkodawca miał udzielić pożyczkobiorcy kolejnych pożyczek każdorazowo na podstawie odrębnych umów pożyczki zawieranych przez strony na odległość. Wniosek (za pomocą formularza internetowego) o kolejną pożyczkę mógł zostać złożony po dokonaniu całkowitej spłaty poprzedniej pożyczki. Po zaakceptowaniu przez pożyczkodawcę kolejnej pożyczki pożyczkobiorca miał udostępnić pożyczkobiorcy na trwałym nośniku ramową umowę pożyczki, formularz informacyjny, potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki oraz formularz odstąpienia (w formie plików (...))

umożliwiających zapisanie ich na komputerze). Pożyczkodawca miał wypłacić pożyczkobiorcy pożyczkę przelewając ją na rachunek pożyczkobiorcy od razu po wejściu w życie umowy pożyczki, za wyjątkiem kwoty pożyczki refinansującej, której wypłata następowała przez spłatę zobowiązania pożyczkobiorcy względem pożyczkodawcy wskazanego we wniosku o udzielenie pożyczki refinansującej.

Na całkowity koszt pożyczki oraz pożyczki refinansującej miała składać się prowizja oraz odsetki, a także prowizja za przedłużenie okresu spłaty pożyczki, zgodnie z tabelą opłat stanowiącą załącznik do ramowej umowy pożyczki oraz przedstawiona na stronie internetowej. Jeżeli pożyczka lub jej część nie zostałyby uiszczona w terminie pożyczkobiorca był zobowiązany do zapłaty oprócz kwoty pożyczki lub pożyczki refinansującej odsetek za czas opóźnienia, tj. za okres od daty spłaty pożyczki lub pożyczki refinansującej do dnia zaksięgowania kwoty pożyczki na rachunku pożyczkodawcy. Pożyczkobiorca zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy pożyczki ze skutkiem natychmiastowym i zażądania spłaty pożyczki powiększonej o prowizję oraz odsetki, gdy pożyczkobiorcą zalegałby ze spłatą pożyczki, prowizji lub odsetek przez okres dłuższy niż 14 dni. Pożyczkobiorca mógł wypowiedzieć umowę w drodze pisemnej lub poprzez wysłanie wiadomości e-mail z załączonym wypowiedzeniem na adres poczty elektronicznej. Ramowa umowa pożyczki została zawarta na czas nieokreślony, pożyczkobiorca miał prawo rozwiązać umowę za 1 – miesięcznym wypowiedzeniem w drodze oświadczenia przesłanego pożyczkodawcy na trwałym nośniku. Pożyczkodawca również miał prawo, na trwałym nośniku, wypowiedzenia umowy za 2 – miesięcznym okresem wypowiedzenia. Do umowy dołączono załącznik nr 1 – tabelę opłat, która określała opłatę za rozpatrzenie wniosku, wysokość odsetek kapitałowych, odsetek za nieterminową spłatę pożyczki oraz wysokość prowizji – od 0 do 35 % kwoty pożyczki (k. 27-28). Wysokość prowizji została uzależniona od kwoty oraz okresu pożyczki.

Powód przedłożył także formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego oraz harmonogram (k. 18-19), z którego wynikała całkowita kwota pożyczki, całkowita kwota do zapłaty przez konsumenta, zasady i terminy spłaty kredytu, koszty kredytu, informacje dotyczące kredytodawcy. Powód przedłożył także harmonogram z daty 05.10.2017 r., wygenerowany w formie elektronicznej, na którym znalazły się dane pozwanej M. Ł..

Pierwotnym wierzycielem z tytułu umowy pożyczki będącej podstawą roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu był (...) Sp. z o.o. W celu wykazania legitymacji czynnej strona powodowa przedłożyła umowę ramową przelewu wierzytelności z dnia 13.02.2018 r. zawartą pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, utworzonym przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjny S.A. z siedzibą w K. (k. 7v-8). Przedmiotem umowy było ustalenie zasad, w oparciu o które będzie następowało cykliczne przenoszenie wierzytelności – w rozumieniu przepisów art. 509 i n. kc. – przez zbywcę na rzecz nabywcy istniejących, zakwalifikowanych jako stracone, wierzytelności pieniężnych względem dłużników zbywcy, wynikających z umów pożyczek, w celu dalszej ich windykacji. Zastrzeżono, że postanowienia umowy będą miały zastosowanie do porozumień zawieranych na jej podstawie. Przedmiotem umowy była sprzedaż na rzecz nabywcy wierzytelności pieniężnych określonych w poszczególnych porozumieniach, w celu dalszej ich windykacji. Na mocy umowy zbywca miał oferować nabywcy możliwość zakupu wierzytelności pieniężnych wraz z wszelkimi związanymi z nimi prawami i roszczeniami, w tym w szczególności zaległe i przyszłe odsetki ustawowe, prowizje oraz koszty naliczone przez zbywcę. W przypadku wyrażenia przez nabywcę zgody na zakup tych wierzytelności strony miały zawierać stosowne porozumienia, wierzytelności będą określone w stosownych porozumieniach oraz wskazywane w załącznikach do porozumień – w wersji papierowej jako wykaz wierzytelności, którego wzór stanowi załącznik nr 1 umowy, w wersji elektronicznej zawierającej szczegółowy wykaz wierzytelności, którego zakres danych określa załącznik nr 2 do umowy. Pod umową podpisał się w imieniu zbywcy M. P., po stronie nabywcy podpis jest nieczytelny. Powód przedstawił także porozumienia nr 3 do umowy ramowej wierzytelności z dnia 13.02.2018 r. (k. 9). Z § 1 porozumienia wynika oświadczenie zbywcy, że przysługują mu wymagalne i nieprzedawnione wierzytelności pieniężne wobec dłużników wskazane w załączniku nr 1A do porozumienia, z tytułu zawartych przez zbywcę z dłużnikami umów pożyczek. Wierzytelności obejmują poza należnościami głównymi także należności uboczne, w szczególności odsetki ustawowe, umowne, prowizje, koszty naliczone przez zbywcę. Szczegółowy wykaz danych dotyczących wierzytelności przysługujących zbywcy wobec dłużników, miał stanowić załącznik nr 1B – numery dłużników w bazie danych zbywcy, dane poszczególnych dłużników i wierzytelności określające, co najmniej numer umowy, datę umowy, datę

wymagalności wierzytelności, nazwiska i imiona dłużnika, PESEL, dane kontaktowe dłużnika oraz kwoty kapitału, należności ubocznych. Wykaz miał zostać przekazany w formie pliku (...) na płycie CD.

Strona powodowa przedłożyła także załącznik nr 1 – wykaz niezapłaconych dokumentów księgowych/umów (...) do sprawy M. Ł. z tytułu świadczenia usług bankowych przez (...) Sp. z o.o. (k. 5v), przedsądowe wezwanie do spłaty zadłużenia (k. 6), odpis z Rejestru Funduszy Inwestycyjnych (k. 7), odpis KRS wierzyciela (k. 9v i nast.), potwierdzenie zapłaty za wierzytelności wynikające z porozumienia nr 3 (k. 16), wyciąg z listy dłużników (k. 16v), przelew przychodzący - szczegóły zrealizowanej transakcji opiewający na kwotę 0,01 zł. datowany na dzień 04.09.2015 r. oraz na kwotę 5.000,00 zł. z dnia 05.10.2017 r. (k. 53, 55), potwierdzenie rejestracji i wypłaty środków (k. 64).

Na wstępie należy zaznaczyć, że pierwotny wierzyciel profesjonalnie, zawodowo zajmuje się udzielaniem pożyczek i kredytów, natomiast pożyczkobiorca M. Ł. jest konsumentem. Zgodnie z treścią art. 22¹ kc, za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Umowa pożyczki, będąca podstawą dochodzonego roszczenia, została więc zawarta w trybie art. 29 i 30 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t. j.: Dz.U. z 2018 r. poz. 993). Zgodnie z art. 3 ust. 1 cyt. ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1). Zgodnie z art. 29 ust. 1 cyt. ustawy umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Umowa więc powinna zostać zawarta na piśmie i własnoręcznie podpisana przez pożyczkodawcę.

Powód żądanie swe skierowane przeciwko M. Ł. oparł na twierdzeniu, że w dniu 05.10.2017 r. pierwotny wierzyciel zawarł z pozwaną umowę pożyczki oznaczoną numerem (...). Na dowód powyższego przedłożył wymienione powyżej dowody. Swoją legitymację czynną wywodził z umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 13.02.2018 r. oraz porozumienia nr 3 z dnia 13.02.2018 r. do wskazanej umowy.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Sąd podziela zarzuty strony pozwanej w zakresie niewykazania przez stronę powodową swojej legitymacji czynnej do występowania w niniejszym postępowaniu. Jak już wyżej wskazano, powód przedłożył umowę ramową przelewu wierzytelności z dnia 13.02.2018 r. oraz porozumienie nr 3 z dnia 13.02.2018 r. do wskazanej umowy. Z porozumienia, w szczególności z § 1 wynika, że przedmiot porozumienia stanowią wierzytelności wyszczególnione w załączniku nr 1A i 1B do porozumienia. W ocenie Sądu strona powodowa nie sprostowała wykazaniu, że wierzytelność będąca przedmiotem niniejszego postępowania stała się przedmiotem w/w porozumienia oraz umowy o przelew wierzytelności. Do pozwu został dołączony załącznik nr 1 – wykaz niezapłaconych dokumentów księgowych – których z pewnością załącznikiem nr 1A nie jest, ponadto jest to wydruk pochodzący z systemu (...) Sp. z o.o., z pewnością nie jest to załącznik do porozumienia o przelewie wierzytelności. Nie jest tym załącznikiem także wyciąg z listy dłużników (kl. 16v), który jest również wydrukiem z systemu komputerowego. W ocenie Sądu skoro w umowie i porozumieniu jest mowa o załącznikach 1A i 1B, zawierających wykazy przenoszonych wierzytelności, to te załączniki winny zostać przedłożone i jako część integralna umowy i porozumienia podpisane. W takim stanie rzeczy Sąd nie miał możliwości przyjęcia, że dochodzona wierzytelność wskutek niewystarczającego jej zidentyfikowania, stała się przedmiotem umowy cesji. Jak słusznie podnosiła także pozwana, powód nie przedstawił dowodu zawiadomienia M. Ł. o nabyciu wierzytelności (brak dowodu doręczenia pozwanej pisma z dnia 12 czerwca 2018 r.). Sam fakt niewykazania legitymacji czynnej po stronie powodowej skutkuje oddaleniem powództwa w całości.

Na marginesie należy zaznaczyć także, że na uwzględnienie zasługuje również zarzut niewykazania przez stronę powodową faktu zawarcia umowy pożyczki przez pozwaną M. Ł. z (...) Sp. z o.o. Do pozwu został dołączony wydruk ramowej umowy pożyczki, gdzie jako strona wymieniona jest pozwana. W umowie nie jest sprecyzowana wysokość pożyczonej kwoty, termin, na który umowa została zawarta. Ramowa umowa zawierała ogólne warunki zawierania umów ze wszystkimi klientami. Takie informacje zostały umieszczone w formularzu informacyjnym, w którym jednak nie figurują dane osobowe pozwanej, może on dotyczyć każdej osoby. Nie są potwierdzeniem zawarcia umowy – harmonogram (k. 18), załącznik nr 1 do umowy ramowej pożyczki (k. 27v-28), potwierdzenie rejestracji i wypłaty

środków (k. 64). Należy stwierdzić, że potwierdzenie rejestracji, co miało nastąpić przelewem opiewającym na kwotę 0,01 zł. a także potwierdzenie wypłaty środków, nie są to dokumenty potwierdzające dokonanie tych operacji w systemie bankowym, a jedynie wydruki z systemu pożyczkodawcy – pierwotnego wierzyciela. Nie jest wiadomym ani możliwym do ustalenia, czy ich treść znajduje odzwierciedlenie w rzeczywistości. Z tego względu w ocenie Sądu nie zasługują na uwzględnienie. W sytuacji zakwestionowania przez pozwaną faktu zawarcia umowy strona powodowa tę okoliczność winna wykazać, aby Sąd nie miał w tym zakresie żadnych wątpliwości, a w ocenie Sądu powód temu wymogowi nie sprostał. Jak już wyżej podniesiono, strona powodowa przedłożyła jedynie wydruk umowy ramowej nieopatrzonej żadnymi podpisami, oraz w/w potwierdzenia wykonania operacji przelewów, nie pochodzące z systemów bankowych.

Zgodnie z treścią art. 781 § 1 kc do zachowania elektronicznej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci elektronicznej i opatrzenie go kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Przypomnieć jednak należy, że ustawa o kredycie konsumenckim jest przepisem szczególnym w stosunku do kodeksu cywilnego. Jej zapisy nie przewidują możliwości zawarcia umowy z konsumentem wyłącznie za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość, bez zachowania formy pisemnej o jakiej mowa w art. 29 ust. 1 cyt. ustawy. Taka forma czynności prawnej jest w przypadku umowy zawartej z konsumentem wyłączona.

Z uwagi na powyżej powołane okoliczności skutkujące oddaleniem powództwa, Sąd szeroko nie będzie się odnosił do kolejnej kwestii dotyczącej wysokości prowizji, która również została zakwestionowana przez stronę pozwaną. Należy jednak wskazać, że był to koszt umowy, określony sposób ogólny – od 0 do 35%, nie do końca wiadomym, dlaczego wysokość prowizji w tym konkretnym przypadku miałyby zostać ustalona na kwotę 812,53 zł. (k. 18). Nie było to świadczenie uzgodnione indywidualnie, nie było głównym świadczeniem strony, więc słusznie należało ten zapis umowy traktować jako niedozwoloną klauzulę umowną.

Powołane powyżej argumenty pozwalają stwierdzić, że powód wbrew obciążającemu go obowiązkowi udowodnienia faktów, z których wywodzi skutki prawne (art. 6 kc.) z obowiązku tego nie wywiązał się. Procesowym odpowiednikiem przepisu art. 6 kc. jest art. 232 kpc., zgodnie z którym strony obowiązane są wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Samo twierdzenie strony nie stanowi jednak dowodu, i przy braku dodatkowych warunków przewidzianych w przepisach m. in art. 229, 232 kpc. nie może stanowić podstawy ustaleń. Wobec powyższego w sytuacji, gdy strona powodowa domaga się zasądzenia określonej kwoty pieniężnej, winna przedstawić materiał który nie tylko potwierdza, że roszczenie jej przysługuje, lecz także pozwala na ustalenie jego wysokości.

Powyższe skutkować musi oddaleniem powództwa na podstawie powołanych przepisów ustaw, bowiem powód nie podołał obowiązkowi udowodnienia faktu zawarcia umowy oraz istnienia po swojej stronie legitymacji czynnej.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 § 1 kpc i § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia:

Z...:

1) (...)

2)(...)

K., 28.06.2019 r.